

РЕШЕНИЕ

№ 910

гр. София, 11.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9469** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място], представлявано от управителя Ф. А., чрез адв. М. М. със съдебен адрес [улица] срещу съдебно решение от 23.07.2012г., постановено по н.а.х.д. № 6907/2011г. по описа на Софийски районен съд, наказателно отделение, 21 състав.

Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление №22-2202017 от 08.10.2010г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” – С., с което на [фирма], [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл.413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 16, ал. 1 т. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ).

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. Излагат се доводи за незаконосъобразност и неправилност на постановеното решение. Възраженията са за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство на чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН във връзка с чл. 42, т. 8, чл. 43, ал. 1 и чл. 44 от ЗАНН. Касационният жалбоподател възразява срещу съставянето на акта на установяване на административно нарушение в отсъствието на нарушителя и връчването му на

упълномощен представител с нотариално заверено пълномощно като твърди, че така е нарушено правото му на защита. Не оспорва, че административното нарушение е извършено.

Ответникът по касационната жалба, чрез упълномощения си процесуален представител иска отхвърляне на жалбата като неоснователна и потвърждаване на обжалваното съдебно решение като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София – град, XIV - ти касационен състав, като разгледа делото по реда на глава дванадесета на АПК и извърши проверка на обжалваното съдебно решение на посочените касационни основания по чл. 348 от НПК, намира, че:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от лице, което има правен интерес и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Със съдебно решение, постановено по № 6907/2011г. по описа на Софийски районен съд, наказателно отделение, 21 състав е потвърдено наказателно постановление №22-2202017 от 08.10.2010г. на Директора на Д“ИТ” – С., с което [фирма], [населено място] е наложена “имуществена санкция” в размер на 2500 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл.413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 16, ал. 1 т. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ). По делото са събрани достатъчно доказателства, които установяват извършването на посоченото в наказателното постановление административно нарушение по чл. 413, ал.2 от КТ във връзка с чл. 16, ал.1, т. 1 от ЗЗБУТ. Извършването на нарушението се признава от нарушителя в касационната жалба и това обстоятелство не е спорно между страните. Въпреки това в хода на съдебното производство пред въззивния съд са събрани доказателства, с които безспорно е установено, че при проверка в обект – павилион за пици и дюнър, намиращ се в [населено място], [улица], [фирма], [населено място], в качеството му на работодател не е извършил оценка на риска за здравето и безопасността, която да обхване работните процеси и работното оборудване, помещенията, работните места, организацията на труда, използването на суровини и материали и други странични фактори, каквато оценка се изисква по чл. 16, ал.1, т. 1 от ЗЗБУТ.

Въззивният съд правилно, обосновано и законосъобразно е приел, че извършването на нарушението е безспорно доказано. Също така правилни са изводите на съда, че при съставяне на акта за административно нарушение, връчването му и връчването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процедурата, които да са основание за отмяна на наказателното постановление.

Неоснователно е възражението в касационната жалба, че актът за установяване на административно нарушение неправилно е съставен в отсъствието на нарушителя. Актът е съставен в присъствието на Ш. Я., надлежно упълномощена с нотариално заверено търговско пълномощно от управителя на [фирма] да представлява дружеството пред Инспекцията по труда и всички други административни органи на територията на страната, контролиращи търговската дейност, извършвана от дружеството като полага подписа си навсякъде, където е необходимо това от името и за сметка на търговското дружество. Актът е връчен на упълномощения представител на датата на съставянето му. Представеното пълномощно удостоверява права на лицето да представлява търговското дружество пред Инспекцията по труда и

участието на представител в административнонаказателното производство не е в нарушение на чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН.

Административно-наказателната отговорност е лична и в ЗАНН са уредени правила за лично участие - лично при физическите лица или чрез представляващия при юридическите. Отклонение от това правило се допуска при наличието на изрично упълномощаване. В конкретния случай такова изрично упълномощаване е налице и това е видно от приложеното търговско пълномощно. В административнонаказателното производство е участвал пълномощник, което е допустимо и законосъобразно, при наличието на валидно упълномощаване. Не е допуснато съществено процесуално нарушение по чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН при съставяне на акта за административно нарушение, нито на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН при предявяването на акта и връчването на препис от него.

Правото на защита на санкционираното лице не е нарушено, в хода на проверката са представени писмени доказателства от [фирма], наказателното постановление е обжалвано по съдебен ред, правото на защита е реализирано съобразно установения ред.

Следователно, дори и да се приеме процесуално нарушение при съставянето и връчването на акта за установяване на административно нарушение, каквото настоящият състав намира, че не е налице, то не е от категорията на съществените, обуславящи отмяната на наказателното постановление като незаконосъобразно.

Решението на въззивния съд, с което е потвърдено наказателното постановление е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид горното, Административен съд София –град, XIV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 23.07.2012г., постановено по н.а.х.д. № 6907/2011г. по описа на Софийски районен съд, наказателно отделение, 21 състав.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.